

det ærede Medlem siger, at det er letsindige Erklæringer, det er han straks parat til at afgøre. Disse Mænd ved jo, at deres Erklæringer skulle forelægges Rigsdagen, og de udtale sig i deres Erklæringer om, at det vilde være heldigt, at Materialet blev bearbejdet, de anbefale Rigsdagen paa det varmeste at give Bevillingen til Bearbejdelsen af dette Materiale, men saa siger det ærede Medlem, at disse Erklæringer ere letsindige, at dem kan man slet ikke tage Hensyn til. Naar man stiller sig paa det Standpunkt over for danske Videnskabsmænd og desuagtet mener at være en Forkæmper for Danmarks Kultur og at kæmpe imod den asiatiske Kultur, er man kommen ind paa et Standpunkt, hvor det ikke er let for andre at tage Diskussionen op. Man maa jeg dog forudsætte, at naar danske Videnskabsmænd skulle udtale sig om en Sag for Danmarks Rigsdag og de gøre det og anbefale Rigsdagen at tage sig af den, at det saa er noget, de ikke gøre i Letsindighed og uden at føle deres Ansvar. Saa den Slags Udtalelser fra det ærede Medlem mener jeg ikke, vi kunne tage særligt Hensyn til. Men det glæder mig i øvrigt, at det ærede Medlem nu er kommet ind paa en virkelig Drøftelse af Sagen i Stedet for som forleden Dag at gaa helt uden om Sagen og derimod tale om „Dannebrog“, Venstre, Hoffet og Rusland, Ting, som slet ikke komme denne Sag ved. Det forholder sig slet ikke saaledes, at naar Hoffet anbefaler en Ting, saa er Venstre straks parat til at følge Trop, men Forholdet synes snarere at være det, at naar det ærede Medlem tror, at Hoffet er for noget, saa er han straks parat til at gaa imod uden nogen Undersøgelse af, om det duer eller ikke.

K. M. Klausen: Den ærede Ordfører maatte indrømme, at man i Aarhus har 3 Kirker til 48,000 Indbyggere. Fordi der nu tilfældigvis bor 25,000 om den ene Kirke, er der ikke det mindste i Vejen for, at de gode Mennesker kunne omlægge Sognegrænserne, saa at Indbyggerantallet kunde blive ligelig fordelt paa en anden Maade, det er altsaa ingen Grund til at bygge Kirken. Dernæst glædede det mig, at Ordføreren ikke talte længer om de daarlige Motiver, jeg skulde have anført, efter at det er oplyst for ham, at mine Motiver i Virkeligheden ere de Motiver, som det ærede Medlem for Lejre (Ole Hansen) og Ribe (Busk) fremsatte i Fjor. Nu maa han altsaa anerkende dem som gode. — Dernæst sagde den ærede Ordfører, at

Finansudvalget ikke er gaaet ubeset til Bevillingen angaaende Pamir. Jeg vil sige, at de Erklæringer og Anbefalinger, der foreligge for os, foreligge jo ogsaa for Carlsbergfondets Direktion. Den kunde have faaet de samme Erklæringer og har rimeligvis ogsaa set dem, men Carlsbergfondet har ikke været letsindig til at indlade sig paa denne Sag, før Stoffet virkelig var behandlet; saa kunde man dømme, om det var værd at udgive Arbejdet eller ikke. Men derimod har Finansudvalget handlet blot paa løse Anbefalinger. Jeg regner ikke det for meget, at en Mand gaar op til en og faar en Anbefaling til et eller andet, det er i Almindelighed let at opnaa, naar vedkommende ikke selv skal bringe noget Offer. I den Henseende synes jeg, at Finansudvalget har handlet meget letsindigt.

Den ærede Ordfører sagde, at med Hensyn til Bevillingen til Blindeinstituttet er det mig, der er letsindig, det er jeg slet ikke. Denne Sag synes jeg ligger oplyst for her, ærede Medlemmer kunne læse den Skrivelse, der staar i Betænkningen, man vil da se, at det ikke er Ministeriet, der har fundet derpaa, men det er Bestyrelsen for Blindeinstituttet, og de anføre meget gode Grunde, hvorfor vi netop skulle gaa til denne Udvidelse. Dernæst ved jo Ordføreren ogsaa, at hele Finansudvalget har været nede paa selve Stedet og set paa dette Børnehjem paa Refsnæs, saa at vi kende de lokale Forhold og derigennem kunne dømme om, hvilken Betydning det vil have, at udvide det saaledes, at de aandsvage blinde Børn kunne komme derned, og saaledes at det kunde blive et Sanatorium for syge Elever fra Instituttet her inde fra. Jeg synes, at man ikke behøver flere Oplysninger end dem, der gives, her stemmer man ikke i Blinde, men derimod er det fuldstændig i Blinde, at man vil udgive de 13,100 Kr.

Ordføreren (J. C. Christensen): De Motiver til at nægte Kirkebevillinger, som det ærede Medlem har fremført hele Tiden i Dag, ere slet ikke de Motiver, som ere fremførte af de to ærede Medlemmer, hvis Navne han nævnede. Naar det ærede Medlem foreslaar at nægte Kirkebevillingen, gør han det af mange forskellige Grunde: for at straffe Præsterne i Aarhus, fordi de ikke ville begrave Folk om Søndagen, for at protestere mod en Præsts Optræden paa en Kirkegaard her i Kjøbenhavn, fordi Kirkerne, da nogle Præster sige, at der intet Helvede er til, ingen Nytte ere til —